

ISSUES #1

LIVET I BLOKKEN | "DU ER SLIDT!" | BRØDRE FREM FOR VENNER | TERRORIST
I NYE OMGIVELSER | I TOGET

IS SU ES #1

I NYE OMGIVELSER
BRØDRE FREM FOR VENNER
FAMILIE FYLDER VORES HULLER
I TOGET
LIVET I BLOKKEN
“DU ER SLIDT!”
TERRORIST
”FOLDEPAPIR”
DEN PERFEKTE KARAKTER
HEY - DU HAR EN KRØLLET
HJERNE! BRUG DEN

I NYE OMGIVELSER

—
Af Bilal Moumou

Mennesket er et vanedannende væsen.

Videnskabsmænd mener faktisk at 80% af vores dagligdag består af vaner. Derfor har mange, og det gælder også mig selv, svært ved at bryde disse vaner. Det sker som regel når man flytter arbejdsplads, bopæl eller skole hvor man bliver taget ud af sine vante omgivelser.

I mit tilfælde var skiftet fra skole til gymnasium virkelig svært, da jeg ligesom kom ud af min "comfort zone" og kom til noget helt nyt jeg ikke har oplevet før. ALT, fra hvilket tidspunkt jeg skulle vågne op, til hvem jeg kom til at omgås, var anderledes. Derfor var det virkelig svært for mig at begå mig i de nye omgivelser.

Jeg kan huske da jeg startede på Albertslund gymnasium, at jeg var virkelig nervøs for at starte. Jeg vidste ikke hvad jeg skulle forvente. Personligt tror jeg, at det er en del af livet at skifte miljøer og komme i nye omgivelser og møde nye mennesker.

Jeg tror at mange unge går igennem det samme, hvor de føler det er svært med de skift til helt nye omgivelser, måske med andre oplevelser end dem jeg har nævnt ovenfor. Jeg anser det for helt normalt, at have den følelse, som og det er en del af at være et ungt menneske.

BRØDRE FREM FOR VENNER

—
Af Danyal Temiz

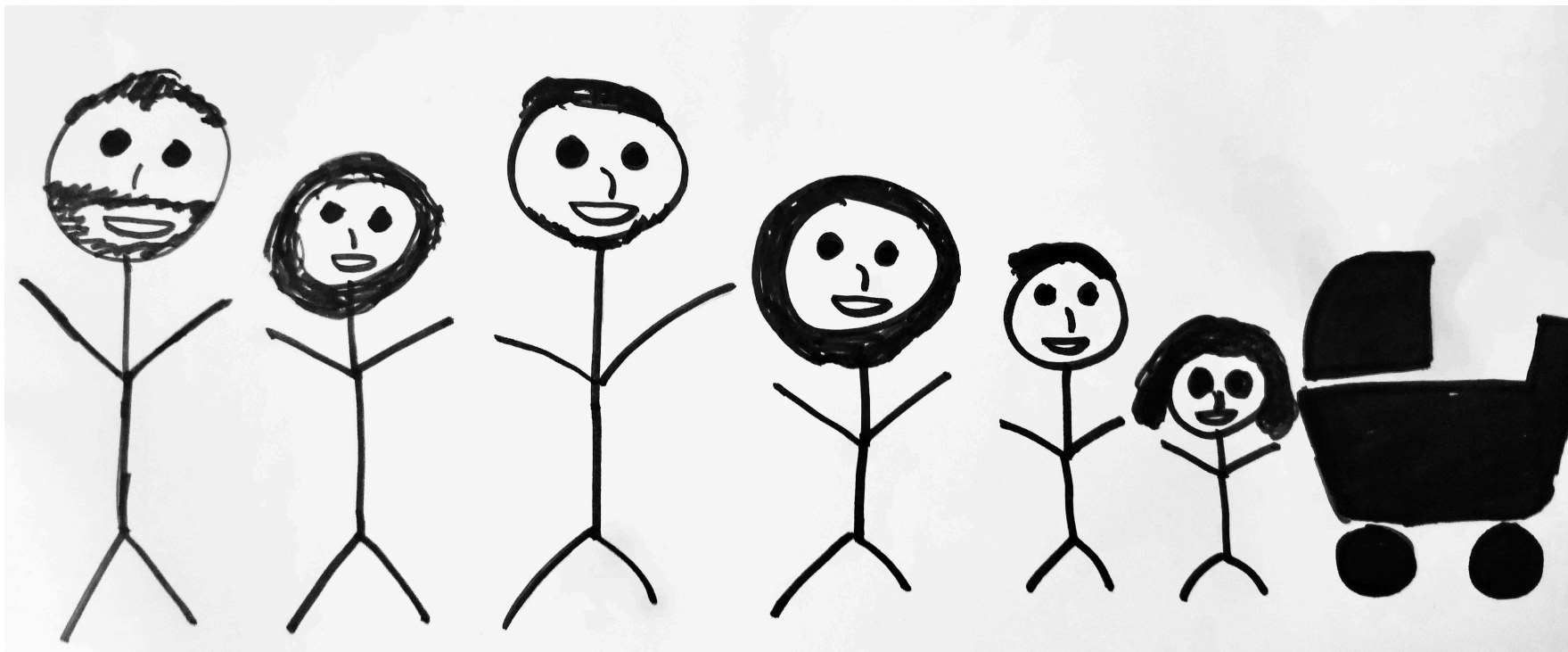
Mine venner har altid haft en stor plads i mit liv. De har hjulpet mig igennem de hårdeste dage og har været med mig igennem de bedste af mine dage. De har været med til at gøre mig til den person jeg er nu - igennem oplevelser og minder. Jeg vil gøre alt for mine venner, og de ville også gøre alt for mig. Jeg synes det handler om at skabe et lille fællesskab, et lille broderskab.

Ja, vi ser ikke hinanden som venner, vi ser hinanden som brødre. Venner er en kæmpe del af ens egen udvikling. De er sådan med dig igennem hele dit liv - om du ønsker det eller ej.

Dine venner er en afspejling af dig selv, og derfor er det vigtigt at være god til det med at vælge sine venner. Det kan nemt gå galt, hvis du ender hos de forkerte folk, men på samme tid kan det også være det bedste, hvis du ender med de bedste venner.

I sidste ende er dine venner med til at definere hvem du er som person. De hjælper med at give dig en identitet og gøre dig til den du er.

Dine venner kan være alt det du har, og du kan være alt det dine venner har.

FAMILIE FYLDER VORES HULLER

—
Af Danyal Temiz

Familie frem for alt. Sådan har det altid været.
Du kan altid regne med din familie.

Min dagligdag er ret travl med skole, arbejde og sport. Derfor er det svært for mig at gøre plads til familie. Sådan har det været i et stykke tid. Jeg gør mit bedste, men nogle gange er det ikke nok. Efter arbejde og skole vender jeg selvfølgelig tilbage hjem, men det ender ofte med, at jeg falder i søvn ligeså snart jeg bare så lidt som rør min seng. Og så er det bare om at stå op og tage til skole næste dag.

Fraværet fra min familie har fået mig til at indse, hvor vigtigt familien er for mig. Efter et stykke tid væk fra min familie kan jeg godt mærke det hul som familien fylder i hjertet. Mine 4 mindre søskende og mine forældre giver mig en speciel kærlighed som jeg ikke helt kan finde andre steder. Mange gange sidder jeg alene og tænker tilbage til de oplevelser jeg engang delte min familie. Jeg får virkelig en fornemmelse af, hvor meget familien fylder i mit liv. Kærligheden til min familie er noget der ikke kan ændres på, uanset hvad.

Jeg føler, at mange unge tager familien for givet og prioriterer andre ting, som status og penge. De jagter materielle ting, der ikke varer evigt. Det er forgæves og giver kun midlertidig glæde - i hvert fald indtil det ikke holder længere. Så ser de måske tilbage på deres liv og fortryder det som de har brugt deres tid på. De mister forbindelsen til familien og udelukker sig selv for en speciel kærlighed, som kun familien kan give. Og derfor ender det med, at de skal finde den kærlighed et andet sted, som alligevel ofte ikke er helt det rette sted.

I sidste ende ønsker jeg at være sammen med min familie og bruge tid på dem i stedet for mig selv. Sådan har jeg haft det i lang tid. Min familie har altid været der for mig, og det vil de være til evig tid, det er noget jeg helt sikkert ved. Og jeg ved, at der er mange som ønsker de ville kunne sige det samme.

I TOGET

Af Alberte Stendys Wulff og Liva Nygaard

Jeg gik på efterskole på Fyn og weekenden var ved at være ved sin ende. Jeg skulle endelig tilbage på skolen og jeg glædede mig. Jeg var stået tidligt op havde købt en god kaffe. “Toget mod Esbjerg går om 2 minutter fra spor 3”

Mit indre ur fortæller mig, at der er gået 2 minutter og så ankommer toget. Jeg lytter til musik og hygger mig som sædvanligt. Da jeg kigger ud af vinduet er vi endelig nået til broen. Dog er det ikke storebæltsbroen. Jeg tænker at det er usædvanligt og får tjekket min lokation på min telefon.

Jeg befinder mig i hvert fald ikke det rigtige sted. Måske har lige netop dette tog bare en anden rute ,og dum som jeg er læner jeg mig tilbage igen og venter på at vi snart må være på rette vej. Der når vi endestationen er jeg godt klar over at det var et dumt valg.

Jeg får kigget mig om. Dette er ikke Nyborg Station. Jeg befinder mig på Nykøbing Falster. Og grædende må jeg ringe til min far. Der er selvfølgelig ikke så meget han kan gøre fra København.

Men jeg får da hoppet på et tog og kommer endelig til fyn efter flere timer i flere forskellige toge. Hvad der virkelig kunne have gjort dagen værre var hvis kontrolløren havde opdaget at jeg havde købt en billet til det forkerte tog.

Det blev i i hvert fald en dyr fornøjelse, men også en god historie.

Oplevet af Alberte, 17 år.

Jeg havde været i Tivoli med min kusine, fætter, søster og faster. Vi var ikke så gamle og vi var på vej hjem i toget, det var ved at blive aften. Så sidder der bare sådan en rigtig drukkenbold, med en masse øl, han åbner en øl og holder den i den ene arm, derefter åbner han en

ny og taber den, da han skal tage den op hælder det ud med øl. Jeg kan huske at vi bare sad der og kiggede og man tænkte lidt “ej han er da lidt uhyggelig”. Men så var der en lille dreng, jeg tror han har været 5 år, som sad foran ham. Så vender drengen sig om og siger “heeej” og spurgte “hvor skal du hen” manden svarede at han skulle til Hvidovre “og så skal jeg hjem og ryge hash”. Så var drengen sådan “arghh!!”. Den der far som sad ved siden af den lille dreng blev bare dømt for sygt af de andre passagerer og den lille dreng blev ved med at snakke og spørge i nysgerrighed. Det syntes jeg bare var fedt.

Oplevet af Klara, 16 år.

Jeg vil fortælle jer en historie, en historie som egentlig kun burde ske for dumme teenagere på film, men jeg må tilstå at det også er sket for mig.

Toget, jeg troede der skulle til Holte, triller ind på perronen, jeg er stadig forpustet efter at havde løbet de sidste 500 meter med min tredive kilo tunge taske og cykel, mit hjerte hamre hårdt i mit bryst. Jeg vakler hen mod toget, og træder usikkert ind ad åbningen. Jeg vælter et par af de andre cykler i forsøget på at stille min egen. Jeg har glemt at tjekke ind. Toget holder stille. Jeg smider min taske og spæner ud på perronen. Jeg fisker elegant rejsekortet op af min lomme og kører det hen foran automaten ”bling” Som en hvirvelvind vender jeg mig om, men jeg kommer for sent, toget er lige kørt fra perronen og er nu på vej mod Høje-Taastrup. Jeg løber efter toget, og tårene triller. Jeg står længe og stirrer elendigt på toget indtil at det kun er en rød prik. Toget mod Holte ruller ind på perron og jeg stiger uroligt på med røde øjne, og kører den modsatte vej end mine ting.

Oplevet af Liva 16 år.

*Dette er blandt andet et af hjørnerne jeg har set slagsmål, det sker ikke kun på sådan nogle hjørner men det sker også
I forskellige kældre, hvor der ikke er video overvågning.*

LIVET I BLOKKEN

—
Af Mert Simsek

Livet i Taastrupgård har altid været anderledes. Det har altid været et sted med masser af kriminalitet. Kriminalitet har altid været en del af Taastrupgård, men det betyder ikke, at det er et farligt sted. Mange tror at det er et farligt sted at bo fordi der bliver begået masser af kriminalitet, og at gården er en del af ghettolisten, men når man kommer og ser omgivelserne og hvordan det er i gården, så kan man se hvor tætte menneskerne er, og hvor tæt knyttet vi er til hinanden. "I 2030 skal andelen af almene familieboliger i de såkaldt hårde ghettoområder ifølge den nye lov være under 40 procent. I dag er 15 ud af de i alt 29 boligområder på ghettolisten hårde, og i de områder skal antallet af almene boliger altså bringes ned, for eksempel ved at omdanne eksisterende boliger til ungdoms- eller ældreboliger eller ved at rive boliger ned" (Information, 29. december 2018, Kristiansen). De gør alt for at tage ghettoen væk fra os, men de skal huske en ting, det kan godt være, at de kan tage os ud af blokken, men blokken kan de aldrig tage ud af os.

FORSØRGE FAMILIEN

Kriminaliteten er ikke et valg her i Taastrupgård, folk bliver nød til at tage denne her vej, for det er den eneste vej man kan tjene sine hurtige penge på. Det er ikke fordi man elsker den vej man tager, men familie kommer før alt. Hvis ens forældre ikke kan få et job, fordi de ikke kan dansk eller er syge, hvem skal så passe på familien? Hvem skal betale for huslejen, hvem skal det? Det er derfor vi tager denne her vej, ikke fordi vi er nød til det. Mange af mine venner/brødre her i Taastrupgård har taget den vej. Jeg synes ikke selv, at det er den rette vej at tage. Grunden til jeg synes det ikke er den rette vej at tage er, at dit liv bliver brugt op, man bliver spærret inde, får et dårligt ry. Hvordan ved jeg det? Jo, de fleste af mine venner er blevet udvist for deres handlinger, men som sagt når man ikke har et valg eller nogle muligheder, så er der ikke andre muligheder, man er ligesom låst inde. Det er den eneste vej. Hvis man gerne vil have at unge ikke skal falde i og gå den vej, så bliver man nødt til at hjælpe dem. Kommunen tror de hjælper dem, ved at spærre dem inde eller tage dem fra deres forældre.

GODE DAGE I VENTE

Min bror som nu er udvist, faldt i samme vej som de andre i blokken, hans familie havde det hårdt, de kunne ikke betale nogle af deres regninger, han blev nød til at tjene hurtige penge, han droppede ud af skolen og mistede troen, så når hans mor gik i seng om natten gik han ud og lavede hurtige penge, han tænkte hvorfor ikke? Det hurtige penge, men en nat fulgte politiet efter ham, han blev taget med stoffer i lommen, han kom til retten og blev udvist. Der jeg fik det at vide blev jeg ked af det, jeg havde mistet en god ven, men jeg tænkte også det ville være en god chance for ham, nu kunne han endelig tage sig sammen, måske ville det næste blive et skud i hovedet. Nu er han udvist og er i hjemmelandet, han går i skole der og har det godt, han savner stadig blokken og sine brødre / venner, men bare han har det godt, det er nok, jeg opfodrer jeg alle sammen ikke at tage den vej, selvom i har det hårdt skal der nok komme gode dage, der er altid gode dage i vente, der vil altid være dårlige dage, men husk altid at der er gode dage i vente, tag jer sammen og få jer en uddannelse og forsøg jeres familie på den gode måde, ikke den dårlige måde ved at tage den dårlige vej. Det vi gjorde var ikke godt, men jeg siger også vi havde ikke andre muligheder, det var den eneste måde vi kunne forsøge familien på, vi tog ikke skolen seriøst, men dig der læser det tager det seriøst eller du lander i forkerte stedet.

Her har der været stor urolighed, der har været flere mennesker som er blevet anholdt pga. ulovligheder. Fx. var der et par der blev anholdt under Rasmus Paludans demonstration.

*Her på parkeringen på Taastrupgårdsvej har jeg set en masse problemer, slagsmål og skænderier.
Blandt andet kan jeg fortælle, at der har været slagsmål i garagerne.*

“DU ER SLIDT!”

—
Af Aira Farooq

“Du er slidt”. Dette er et udtryk som er meget udbredt mellem unge mennesker og bliver brugt hyppigt. Udtrykket kan have mange betydninger, men ofte tænker folk ikke over konsekvenserne, eller hvordan det rammer modtageren.

Jeg har selv oplevet og set at folk som jeg kender kalder andre slidt eller er blevet kaldt slidt. Det er især piger som bliver kaldt slidt, hvis de gør noget som er forkert i forhold til deres kulturelle normer. Slidt i denne sammenhæng betyder at pigen er brugt og beskidt, da hun måske har været sammen med mange drenge eller lavet noget seksuelt.

Jeg har spurgt en dreng fra Taastrup som har kaldt en pige slidt, hvad grunden bag det var. Han sagde, at det var fordi hun var underlig og generelt irriterende. Så i denne sammenhæng havde det med normer at gøre. Han sagde også, at i Taastrup er det normalt at kalde både piger og drenge slidt, og der ikke nødvendigvis altid ligger en betydning bag.

Jeg kommer selv fra Amager hvor ordet slidt nærmest kun bliver brugt om piger, som har brudt de kulturelle normer. Fx. det at have været sammen med mange drenge, da det er noget som ikke accepteres ofte i den mellemøstlige kultur.

Som tidligere nævnt, så tænker folk ikke over hvordan det rammer modtageren. Som pige ved jeg selv at det er noget af det værste at få af vide. Det giver en følelse af at man er uønsket og uaccepteret. At blive kaldt slidt kan også have store konsekvenser i fremtiden. Der bliver spredt rygter hurtigt, og det kan ende med at man får en dårlig status. I de fleste tilfælde passer rygterne slet ikke, og hvis de gør er det hellere ikke noget andre skal stikke næsen i.

Dette syn og udtryk er noget alle skal arbejde på at gøre op med, især når det bliver brugt i forbindelse med piger og normer.

TER- ROR- IST

”TERRORIST”

—
Af Mustafa Al-Hameed

”Terrorist” går ud på mine egne provokerende oplevelser, som ny elev på mit gymnasium. Da jeg selv mener, jeg ikke bliver betragtet, som en del af min nuværende gymnasieklasse.

Mange i min klasse ser mig, som et andet væsen. Jeg føler de slet ikke kan fatte, at der findes forskelligheder forhold til hudfarve eller baggrund. Jeg mener, at situationer som disse, ikke er noget jeg kun selv oplever, men at der andre unge som jeg, der oplever lignende og har svært ved at behandle det.

Jeg oplever mange hånlige provokationer af elever og borgere i det offentlige rum og på gymnasiet. Selvom det måske er ubevidst, er det stadig hårdt at sluge hver eneste gang.

Jeg fik talt med en af mine klassekammerater for et par dage siden, og fik spurgt ham i forhold til, hvorfor andre i klassen, ikke anser mig som en normal elev som alle andre. Han fik forklarede, at jeg som elev er meget anderledes end de andre. Derfor er det lidt sjovere at tage gas med mig.

Dog havde jeg opfattet ”drillerierne” som noget, der handlede om min hudfarve. Men åbenbart havde eleverne i min klasse slet ikke ment det sådan. Det fik min klassekammerat forklaret i slutningen af vores samtale.

Det er selvfølgelig rart at få at vide, det slet ikke foregik, som man havde forventet. Da man har tænkt meget over de her grusomme situationer i flere dage, og har været nysgerrig over hvorfor man ikke er, som de andre.

Hver gang jeg er ude på gaden, eller generelt udenfor, ser flere mig, som en terrorist end en normal dansk borger. Jeg er blevet flere gange kaldt for en ”Perker”, ”Muhameddaner” eller ”terrorist” kun på grund af min udseende eller hudfarve.

Jeg kan godt forstå, at flere har frygt for terrorbevægelser som IS eller lignende, og at jeg måske ligner en ISIS medlem, det ved jeg også 100% godt. Men det betyder ikke, at jeg også er en del af ISIS. Jeg er en normal dansk borger, der passer sin skole, og er glad for at leve i et fedt land som Danmark.

Det lige meget om man er muslim eller kristen, eller om man er mørk eller hvid. Det fuldstændigt lige meget, til sidst er vi alle sammen mennesker.

”FOLDEPAPIR”

Af: Klara Riemann Hansen

Min verden er stor og jeg er lille
Nogle gange føler jeg mig for lille
og andre gange fylder jeg hele rummet ud
uden at have lyst
Jeg kan mærke dem prikke
Prik prik
Som et dyr i zoologisk have anskuer de mig og vurderer mig
Jeg kryber sammen
Sidder tit og tænker på min plads
Tænker for meget
Min plads i skolen, på dansegulvet, i min krop
Hvor er den?
Jeg tror ikke der er plads til mig her
Ubejlig, er hvad jeg er
Så jeg foldes som foldepapir og klapper i som en østers
Tiden går
Jeg tror ikke det mærkes, når vi vokser
I hvert fald ikke når vi vokser i takt med de varme stunder og glade grin
Det er noget andet, når vi vokser i takt med vores kolde knive og triste
miner
Der kan jeg til gengæld altid mærke alt.
Når jeg vokser, kan jeg til tider mærke mine sår sprække
Og jeg bliver igen mindet om, hvorfor jeg har ondt

Tre ting der gør ondt:

1. At føle sig tom; er jeg overhovedet virkelig? jeg kan hverken mærke hjerte eller sjæl
2. At blive overset; kan de mærke min tilstedeværelse? jeg er sikker på, at de ikke ville se mig, om jeg så hoppede og skreg
3. At være sårbar; hvad er det? jeg ville ønske, at jeg var mere bekendt med den følelse.

Jeg lader aldrig mig selv have ondt
Og det gør ondt

Jeg kan godt se deres hænder, men jeg tager dem ikke
De virker kolde og klamme
Hvorfor tager jeg dem ikke?
Når ensomhed bliver til tosomhed
En følelse, der ville hele mine sår
En følelse, der ville give mig ro i sind
Jeg får tildelt en stol ved ungdommens bord
Jeg observerer, men endnu mere kan jeg mærke
Mærkes
Nu mærkes jeg, tror jeg
For jeg er sårbar
Og det er sårbart
Bart og rart
Måske skal det gøre ondt for at gøre godt

DEN PERFEKTE KARAKTER

Af: *Shevin Balci og Shilan Balci*

I dag prøver alle at opnå de gode karakterer. 12 taller og 10 taller. Allerede i folkeskolen begynder presset. Vi fik allerede vores første karakter i 8. klasse. I 8. klasse fik vi vores første karakterblad. Et blad med en karakter for hvert fag. Skriftligt og mundtligt. Læreren stod klar med en masse konvolutter, som skulle gives ud til os elever. Det var nervepirrende, stressende men på samme tid lettelse. Sveden på panderne på elevernes ansigter. Nogle elever var spændte og nervøse, mens der andre der var lidt ligeglade.

**”ALT ANDET END
KARAKTEREN 12 ER LORT”**

– *Aira, 16 år.*

**”JEG VED IKKE OM
KARAKTEREN 12 ER FOR
MIG SELV ELLER FOR
AT IMPONERE ANDRE”**

– *Klara, 16 år.*

Vi unge føler os presset. Vi to føler os presserede. Vores venner føler sig pressede. Vi føler vi skal yde en præsentation, for at opnå en god karakter. Når man ser vennerne, og veninderne få en god karakter, bliver presset endnu større. Pres fra lærerne, derhjemme, vennerne og ikke mindst skolesystemet. Karakterpresset medfører stress, og der er blevet mange undersøgelser, der viser at presset angående karakter kan medføre til stress.

HEY - DU HAR EN KRØLLET HJERNE! BRUG DEN

En forundring og en opfordring

—
Af: Klara Riemann Hansen

Uddannelse i Danmark er nu engang en vigtig størrelse i vores system. Det er noget vi er stolte af, det er noget vi er hyldet for. Men her på det sidste, har jeg undret mig over, hvad den betyder for mig. Jeg er lige startet i gymnasiet, hvilket, i en vis forstand, vel gør mig til et nogenlunde respekteret individ i samfundet; hvad min mening angår, altså.

Uddannelse for mig er et sted, hvor jeg kan være nysgerrig. Jeg elsker at være nysgerrig og jeg elsker at lære - det er min drivkraft. Jeg ved, at det ikke er en passion, jeg deler med alle mine jævnaldrene, som bare ser uddannelse som noget, der skal overstås for at nå et mål. - Hvilket også er helt okay, for ingen af os er ens. Heldigvis. Men min bekymring er, at det mål som så mange stræber efter ikke er et de selv har sat, men et de har fået tildelt.

Vores generation er blevet forladt. Forladt i et stadie, hvor vi har mistet vores individualitet. Vi er alle unikke skabninger i en forstand, som jeg ikke tror at mange erkender. For mit vedkommende, kan jeg udtrykke min individualitet i form af mit tøj, mine ord, min musik. Det er min identitet(er).

Identitet er i bund og grund noget, jeg leger med til dagligt. Identitet ville være så kedeligt, hvis du bare gik og ledte og ledte, og så en dag - wupti! Så var den der, og så blev det, den du er til evig tid. Derfor synes

jeg, at identitet er så vigtigt at se som et lærred, hvor du selv vælger motivet.

Vi lever i et kreeret samfund, hvor der er skabt en norm af de generationer før os. En norm, som er blevet til en kultur at følge. En støbt form, som vi alle skal passe ind i, og det skærper vores kreativitet. Vi har skabt et samfund, hvor kun de voksne må være med. Et samfund, hvor der ikke er plads til ungdommens leg og spil, og vi har i hvert fald ikke plads til at fejle. Plads til at være kreativ og unik.

En hjerneforsker ved navn Mihaly Csikszentmihalyi, siger at kreative mennesker er komplekse mennesker. Det er som at have mere end én person boende i hjernen. Det lyder rodet og krøllet, og faktisk ikke så rart, men i virkeligheden tror jeg, det skal forstås i en anden forstand end, at du bliver kimet ned af din egen stemmen konstant.

Jeg tror, at hvert individ er en mangfoldighed. At vi har så mange aspekter at byde på, og så mange ting at dele ud af. Desværre føler jeg, at de foregående generationer har mistet deres stemmer, men det betyder ikke, at vi unge skal miste dem i fremtiden helt og aldeles.

Fremtiden skal skabes af krøllede hjerner. Jeg tror, og håber, at vores generation er vejen til det ukendte. Det ukendte er fremtiden. Og der er aldrig nogen, der har kunnet forudse fremtiden.

Bilal Moumou

Mit navn er Bilal, jeg er 17 år gammel og kan godt lide at se fodbold

Balen Hashemi

Jeg er 16 år, og jeg elsker at træne.

Alberte Stendys Wulff

Jeg er 17 år og kan rigtig godt li' at lave mad

Aira Farooq

Jeg hedder Aira, er 16 år og kan godt lide at træne.

Shevin Balci Secilmis

Jeg hedder Shevin, er 16 år og elsker at være sammen med min familie.

Mustafa Alhameed FOTO

Jeg er 16 år gammel. Jeg kan lide at spille fodbold med familie og venner.

Mert Simsek

Jeg er fra Taastrup, er 16 år. Jeg elsker at tilbringe tid med familien.

Liva Nygaard

Liva Nygaard 16 år. Teenager på fuld tid

Klara Riemann Hansen

Jeg hedder Klara. Jeg er 16 år og går på Amtet i Roskilde. I min fritid kan jeg godt lide at fotografere, skrive og læse, lytte til min yndlingsmusik og så vil jeg rigtig gerne blive god til at spille guitar.

Danyal Temiz

FOTO

Jeg fra Albertslund og har altid haft et ønske om at hjælpe folk. At gøre folk glade gør mig glad, og det er det jeg brænder for. Jeg elsker også durum. Jeg er 16 år, og jeg elsker at træne.

Shilan Balci Secilmis

Jeg hedder Shilan, 16 år og elsker at hjælpe andre

O|D

Operation Dagsværk 2019

IDÉ Peter Bjerg
DESIGN AGERGAARD 2019

